

Тучак Т. В., кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри податкової політики, Університет державної фіскальної служби України, м. Ірпін, Україна

ORCID ID: 0000-0003-4696-924X

e-mail: asol75@bigmir.net

Соціалізація оподаткування доходів фізичних осіб: зарубіжний досвід та вітчизняна практика

Анотація. У статті визначено об'єктивні передумови до реформування системи оподаткування доходів фізичних осіб через законодавчі та логічні аргументи. Висунуто тезу необхідності перегляду елементів оподаткування доходів фізичних осіб. Досліджено досвід оподаткування доходів фізичних осіб у Франції та США як державах, які характеризуються різною політикою в частині соціальної мети та ментальності населення. У межах зазначеного дослідження виявлено особливості визначення бази оподаткування, її складових елементів, диференціації платників податку на доходи фізичних осіб у Франції та США. Розглянуто шкали прогресивної ставки оподаткування доходу фізичних осіб (сімей) та систему «сімейних» коефіцієнтів. Визначено недоліки застосування сучасних принципів оподаткування доходів фізичних осіб в Україні та обґрунтовано потребу використання прогресивної шкали зазначеного податку. Запропоновано прогресивну шкалу податку на доходи фізичних осіб з виокремленням меж груп платників за категоріями «прожитковий мінімум сім'ї», «раціональний» бюджет сім'ї, «бюджет «достатку».

Ключові слова: податки; податкова система; системи оподаткування доходів фізичних осіб; соціалізація оподаткування; прогресивна шкала ставки податку.

Tetiana Tuchak, PhD (Economics), Associate Professor of the Department of Tax Policy, University of the State Fiscal Service of Ukraine, Irpin, Ukraine

Socialization of Taxation of the Earnings of Individuals: Foreign Experience and Domestic Practice

Abstract. Introduction. One of the priority areas of tax policy reform in Ukraine is its socialization, which implies a focus not only on the needs of the market but also on human values. In this sense, family plays an important role, since it is the family that has an active influence on the development of spiritual culture, social orientation of the personality, and motives of behavior of people. One way of supporting the development of the family unit is through tax regulation of income and property of the family, based on the principle of ensuring the benefits of a family unit as a voluntary association of taxpayers over individual taxpayers and fees. In this regard, the introduction of a new entity – the family – as a consolidated taxpayer is necessary and timely.

Purpose. The current system of taxation of personal income in Ukraine is an example of how the essential principles of the tax are not related to its effects. If you briefly list its main theoretical and technical flaws, you can identify the following: the use of interest rate tax in the face of huge income differentiation is contrary to theory and practice. Failure to consider the factor of setting income limits for determining the amount of liabilities is erroneous because the specific regulation of the effect of the personal income tax on individual income tax has lost its meaning. In order to implement the stated principles, it is necessary to shift the focus in taxing the income of individuals to more affluent sections of the population.

Conclusions. In our opinion, the distribution of the tax burden in proportion to the degree of satisfaction of the taxpayer's social needs at the expense of the income generated is optimal in the system of taxation of personal income. To implement this measure, a number of fundamental changes should be made to the system of taxation of personal income. In this case, the distribution of tax rates may be as follows: income at or below family living wage, revenues in the range from the subsistence minimum to a middle-class (or "rational") wage, revenues from the middle-class level to that of "prosperity," and income above the level of «prosperity».

Results. Implementation of measures of socialization of the domestic tax system through the introduction of a system of «family» taxation of personal income on the basis of differentiation of taxpayers by family status and their actual solvency through the introduction of a system of family coefficients and the establishment of progressive rates on income tax individuals' taxation and improve the mechanism of income distribution. In doing so, taxpayers should be empowered to adjust the coefficient system according to the socio-economic needs of their territories.

Keywords: taxes; tax system; systems of taxation of personal income; socialization of taxation; progressive scale of tax rate.

JEL Classification: E62, H21, H24.

Постановка проблеми. Одним із пріоритетних напрямів реформування податкової політики в Україні є її соціалізація, що припускає спрямованість не тільки на потреби ринку, але й на загальнолюдські цінності. У цьому сенсі велика роль відводиться сім'ї, адже саме сім'я чинить активний вплив на розвиток духовної

культури, соціальну спрямованість особистості, мотиви поведінки.

Одним із способів підтримки розвитку інституту сім'ї виступає податкове регулювання доходів і майна, засноване на принципі забезпечення переваг членів сім'ї як добровільного об'єднання платників податків перед окремими платниками податків і зборів.

У зв'язку з цим впровадження нової фіскальної одиниці (сім'ї) як консолідованого платника податків є необхідним і своєчасним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням аспектів соціалізації податкової політики приділено увагу в працях вітчизняних науковців, серед яких: В. Андрущенко, З. Варналій, В. Геєць, О. Десятнюк, А. Крисоватий, В. Мельник, Л. Тарангул та інші. Однак, попри велику кількість теоретичних напрацювань, практичні аспекти соціалізації податкової системи України залишаються нереалізованими.

Формулювання цілей дослідження. Метою написання статті є дослідження закордонної практики соціалізації податкової політики в частині оподаткування доходів фізичних осіб та формування пропозицій щодо реформування (соціалізації) вітчизняної системи оподаткування доходів фізичних осіб.

Виклад основного матеріалу дослідження. В Україні діючий Податковий кодекс [2] регулює сімейні відносини за допомогою надання пільг, відрахувань, знижок і інших інструментів податкового регулювання.

Практика сімейного оподаткування в інших країнах широко поширена, налічує багаторічний досвід, має стабільний характер, володіє системним підходом і містить широкий спектр різних інструментів податкового регулювання. Це лише підтверджує, що «сімейне» оподаткування сприяє підвищенню рівня економічного та соціального добробуту суспільства.

Податкова система України є порівняно молодого, такою, що постійно адаптується до нових економічних реалій і потреб держави, піддається частим змінам і коректуванням.

Конституцією України [1] визначені права громадянина у соціальній державі; Податковим кодексом України [2] проголошується забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу та соціальної справедливості. Питання порядку оподаткування доходів і майна сім'ї не розглядаються взагалі. Так, визначення сім'ї як суб'єкта-платника податку в Податковому кодексі України відсутні, а члени сім'ї виступають як окремі платники податків. При цьому джерелом сплати податків і зборів часто виступає дохід сім'ї.

Водночас у зарубіжних країнах існують два основні підходи до розв'язання даного питання:

- спільне декларування доходів подружжям (США);
- безпосередньо оподаткування доходів сім'ї (Франція).

Розглянемо досвід оподаткування доходів фізичних осіб у США та Франції.

1. Досвід оподаткування доходів фізичних осіб у США

Платники, які є резидентами, для цілей оподаткування поділяються на такі категорії:

- 1) самотній платник;
- 2) подружжя, що заповнюють спільну декларацію;
- 3) подружжя, що заповнюють окремі декларації;
- 4) голова господарства;
- 5) платник-вдвівець.

Якщо платник податків відноситься до різних категорій, то він має право вибрати ту, яка йому найбільш вигідна. До першої категорії належить платник податків, який не був зареєстрований в законному шлюбі або є вдівцем на останній день податкового року. Для визнання платника податків «главою господарства» для цілей оподаткування податком на прибуток повинні виконуватися три наступні умови [3]:

- 1) наявність статусу податкового резидента США;
- 2) відсутність зареєстрованих шлюбних відносин або віднесення до категорії «самотній платник» станом на останній день податкового періоду;
- 3) оплата більше 50% витрат з утримання будинку та родича, який більше половини податкового періоду проживає з ним.

Під витратами на утримання родича розуміються майнові податки, витрати по страхуванню майна, комунальні платежі, витрати на оренду, ремонт, продукти. До переліку витрат на утримання не включаються витрати на одяг, освіту, відпустку, медичні та транспортні витрати, витрати по страхуванню життя.

Перелік осіб, визнаних родичами платника податків з метою визнання його «главою господарства», встановлений законом та збігається з переліком осіб, визнаних утриманцями, з одним винятком. Утриманцем для цілей оподаткування прибутковим податком може бути визнано залежна від платника податків особа, яка не є родичом платника податків, але яка проживає в будинку платника податку протягом звітного року. Крім того, родич буде вважатися спільно проживаючим з платником податків для визнання останнього «главою господарства», якщо у зв'язку з його навчанням, відпусткою, військовою службою він фактично проживає менше половини року.

До категорії «вдвівець» може бути віднесений платник податків у разі смерті чоловіка (дружини) тільки для наступних податкових періодів. У цілому для більшості платників податку існує наступний порядок розрахунку оподаткованого доходу.

Підсумовуються всі отримані доходи (наприклад, заробітна плата, дохід від підприємницької діяльності, пенсії та допомоги, що виплачуються приватними фондами, державні допомоги понад певної суми, дохід від цінних паперів тощо). З отриманого таким способом сукупного валового доходу віднімаються витрати, пов'язані з його отриманням. Сюди відносяться витрати, пов'язані з підприємницькою діяльністю: витрати на придбання та утримання

капітальних активів (земельну ділянку, будинок, устаткування); поточні виробничі витрати. Дані витрати враховуються не тільки у підприємців, а й у людей вільних професій. Після вирахування витрат формується чистий дохід платника. Далі з величини чистого доходу віднімаються індивідуальні податкові пільги. Загальною пільгою є неоподатковуваний мінімум доходів. Крім неоподаткованого мінімуму, чистий дохід зменшується на величину внесків у

благодійні фонди, податки, сплачені владі штату, місцеві податки, відсотки, отримані від цінних паперів урядів штатів і місцевих органів управління, суми аліментів, витрати на медичне обслуговування, відсотки за особистими податками та іпотечним боргом у заставу нерухомості. Отже, утворюється оподатковуваний дохід.

Ставки податку становлять від 10 до 37% (табл. 1).

Таблиця 1 Ставки податку на доходи фізичних осіб у США

Ставка	Категорія платника податку			
	Самотній платник, дол. США	Подружжя (загальна декларація), вдівець, дол. США	Подружжя (індивідуальні декларації), дол. США	Голова господарства, дол. США
10%	< 8 350	< 16 700	< 8 350	< 11 950
15%	8 351–33 950	16 700–67 900	8 351–33 950	11 951–45 500
25%	33 951–82 250	67 901–137 050	33 951–68 525	45 551–117 450
28%	82 251–171 550	137 051–208 850	68 525–104 425	117 451–190 200
33%	171 551–372 950	208 851–372 950	104 426–186 475	190 201–372 950
37%	> 372 951	> 372 951	> 186 476	> 372 951

Джерело: складено за даними [3]

Платники податку на доходи фізичних осіб у США за ознаками сімейного статусу на федеральному, штатному і місцевому рівнях поділені на чотири категорії: самотні; подружні пари з спільною сплатою податку; подружні пари з самостійною сплатою; голови домогосподарств.

2. Досвід оподаткування доходів фізичних осіб у Франції

Принципова відмінність від системи оподаткування фізичних осіб у Франції від України полягає в тому, що у Франції оподаткуванню прибутковим податком підлягає не кожна людина окремо, а домогосподарство. Законодавство Франції розглядає велике число можливих варіантів складу сім'ї (домогосподарства) [4]:

1) подружні пари (до цієї категорії відносяться також такі, що живуть за домовленістю) з дітьми до 18 років або з дітьми до 25 років, якщо вони є студентами, або з іншими утриманцями;

2) неодружені, розлучені;

3) вдови, вдівці;

4) будь-які поєднання попередніх категорій.

Середньодушовий дохід сім'ї дорівнює загальній сумі доходів за вирахуванням деяких витрат всіх членів сім'ї (домогосподарства), поділений на коефіцієнт, що показує розмір сім'ї. Отже, сім'ї, що мають дітей, у середньому платять податків менше, ніж неодружені і незаміжні.

Для цілей виявлення фактичної здатності окремої особи до сплати податку з урахуванням його сімейного стану та кількості дітей на утриманні, використовується система «сімейних коефіцієнтів» (табл. 2).

Таблиця 2 Сімейні коефіцієнти, що діють у Франції

Статус платника податку	Сімейний коефіцієнт (кількість часток)
Самотні особи, розведені та овдовілі дружини без залежних осіб	1,0
Самотні особи, розведені та овдовілі дружини з 1 дитиною старше 18 років або інвалідом, або учасником війни	1,5
Подружжя без дітей; самотні або розлучені батьки з 1 дитиною	2,0
Подружжя з 1 дитиною, одинокі або розведені батьки з 2 дітьми	2,5
Подружжя та овдовіле подружжя з 2 дітьми	3,0
Самотні або розлучені батьки і з 3 дітьми	3,5
Подружжя та овдовіле подружжя з 3 дітьми	4,0
Самотні або розлучені батьки, які мають 4 дітей	4,5
Подружжя та овдовіле подружжя, що мають 4 дітей	5,0
Самотні або розлучені батьки, які мають 5 дітей	5,5
Подружжя та овдовіле подружжя, що мають 5 дітей	6,0
Самотні або розлучені батьки, які мають 6 дітей	6,5
Кожна додаткова дитина, яка не перебуває в шлюбі, до 18 років і старше 18 років, якщо вона відноситься до категорій, описаних вище	1,0

Джерело: складено за даними [4]

Сутність даної системи в тому, що сукупний оподатковуваний дохід сім'ї поділяється на встановлений законом сімейний коефіцієнт в залежності від складу сім'ї для визначення кількості оподатковуваних часткою. Потім до частки застосовується відповідна прогресивна ставка і

множиться на цей же коефіцієнт. Отриманий результат і є величиною податкового зобов'язання сім'ї.

Шкала податку на доходи домогосподарств у Франції прогресивна: чим вищий дохід, тим вище ставка податку. Шкала прибуткового податку для фізичних осіб у Франції наведена в табл. 3.

Таблиця 3 Ставки податку на доходи фізичних осіб у Франції

Категорія платника податку за отримуваних доходом	Ставка
до 5 963 € на рік	0%
від 5 963 до 11 896 € на рік	5,5%
від 11 896 до 26 420 € на рік	14%
від 26 420 до 70830 € на рік	30%
від 70830 до 150 000 € на рік	41%
більше 150 000 € на рік	45%

Джерело: складено за даними [5]

Обидва підходи сприяють перерозподілу податкового тягаря в суспільстві, реалізуючи, таким чином, принципи справедливості та платоспроможності суб'єктів оподаткування.

Сім'я як соціальний інститут має велике значення. У даний час як в законодавстві України, так і в міжнародних законодавчих актах встановлено пріоритет інтересів громадянина та його сім'ї над громадськими інтересами, які визнають, що члени сім'ї мають право самостійно вирішувати, яким чином їм формувати доходи сім'ї, розподіляти функції щодо забезпечення родини. Оподаткування доходів і майна сім'ї повинно враховувати ці особливості ведення сімейного господарства.

Сучасна система оподаткування доходів фізичних осіб в Україні являє собою приклад того, як сутнісні принципи податку не пов'язані з його ефектами. Якщо стисло перерахувати її головні теоретичні і технічні вади, то можна визначити наступні:

а) використання відсоткової ставки податку в умовах величезної диференціації доходів суперечить теорії та практиці (у розвинених країнах в такі періоди максимальна ставка податку досягала 80 %).

Отже, втрачається специфічність даного податку як податку на доходи фізичних осіб. Скасування ідей використання прогресії в Україні стало наслідком переважання неподаткових цілей. Стимулювання активності, підприємництва, ініціативності найефективніше на стадії отримання доходів, а не на етапах подальшого його перерозподілу, включаючи оподаткування;

б) неврахування фактору встановлення меж доходу для визначення величини зобов'язань є помилковим, бо вони складають важливий, загальний для всіх рівних перед законом платників елемент оподаткування;

в) оскільки специфічне регулювання дії податку на доходи фізичних осіб як індивідуального прибуткового податку втратило свій сенс, а дія системи масових стандартних вирахувань вельми обмежена, він

перетворився у механізм надання великих пільг «багатим» людям.

Якщо виходити з декларованих вітчизняним урядом цілей економічної політики, то спрямованість оподаткування доходів фізичних осіб характерна такими ознаками:

- висока прогресивність оподаткування особливо великих, спекулятивних доходів;
- пільги у вигляді неоподаткованого мінімуму для одержувачів низьких доходів;
- підтримка економічних інтересів сім'ї, використання системи економічних пільг з метою зростання народжуваності.

Для того, щоб реалізувати заявлені принципи, необхідно змістити центр уваги в оподаткуванні доходів фізичних осіб на більш забезпечені верстви населення. На нашу думку, оптимальним в системі оподаткування доходів фізичних осіб є розподіл податкового навантаження пропорційно ступеню задоволення соціальних потреб платника податків за рахунок одержуваних доходів.

Для реалізації цього заходу слід здійснити ряд принципових змін в системі оподаткування доходів фізичних осіб.

По-перше, слід скасувати всі форми прямого оподаткування доходів, які не перевищують прожитковий мінімум працівників. Очевидно, працівники з такими доходами не можуть і не повинні брати участь у фінансуванні державних витрат, та в накопиченні ресурсів для свого пенсійного забезпечення. Безглуздо вилучати гроші у цих осіб, адже вони тут же включаються в систему забезпечення допомогою за рахунок тієї ж держави. Крім зайвої облікової та фінансової роботи, ніякої суспільної користі така практика не приносить.

По-друге, у міру економічної стабілізації та переходу до стійкого економічного зростання доцільне введення прогресивної системи ставок при справлянні податку з доходів фізичних осіб (з встановленням на першому етапі триланкової

структури ставок оподаткування) з одночасним зменшенням сукупного податкового навантаження на фонд оплати праці за рахунок зниження сумарних відрахувань до страхових соціальних фондів.

По-третє, необхідна диференціація величини соціальних, майнових і професійних податкових відрахувань щодо рівня отримуваних платником податку доходів.

По-четверте, принципово важливим у створенні системи соціально орієнтованого оподаткування доходів фізичних осіб, з нашої точки зору, є необхідність зміни самого об'єкта оподаткування.

Правильною є думка, що обкладенню податком на доходи фізичних осіб повинен підлягати не дохід окремої фізичної особи, а дохід сім'ї, оскільки це дозволить через податок здійснювати фінансову підтримку сім'ї, стимулювати її зростання. Ставки податку з доходів фізичних осіб в умовах динамічного ринкового середовища сучасної вітчизняної економіки, обтяженої інфляційними явищами, раціонально прив'язати не до абсолютних цифр доходів, а до категорій доходів сім'ї.

Розподіл податкових ставок при цьому може бути наступним (табл. 4).

Таблиця 4 **Пропонована соціалізована система оподаткування доходів фізичних осіб в Україні**

Категорія платників податку	Ставка податку
доходи на рівні і нижче прожиткового мінімуму сім'ї (сума прожиткового мінімуму повинна забезпечувати мінімально достатні витрати для проживання, лікування, відпочинку, навчання, підвищення кваліфікаційного рівня як самого працівника, так і членів його сім'ї)	0%
доходи в діапазоні від прожиткового мінімуму до «раціонального» бюджету	13% – 20%
доходи від рівня «раціонального» бюджету до рівня бюджету «достатку»	25%
доходи вище бюджету «достатку»	30%

Джерело: розроблено автором

При визначенні приналежності доходів сім'ї до однієї з трьох даних категорій слід використовувати систему відрахувань і пільг, яка враховуватиме:

- кількість дітей і утриманців в сім'ї;
- необхідні витрати, пов'язані з утриманням інвалідів та людей похилого віку;
- мінімально необхідні витрати на навчання та утримання дітей в (дошкільних та шкільних установах);
- внески (частку внесків) в приватні пенсійні та страхові (зі страхування життя і здоров'я) фонди;
- внески (частку внесків) зі сплати відсотків за кредит і придбання житла (іпотечний кредит);
- витрати (частку витрат) на необхідне медичне обслуговування понад обсяг коштів, що фінансуються за рахунок держбюджету за системою обов'язкового медичного страхування;
- витрати (частку витрат) на професійне навчання.

Крім того, на основі розрахунків «раціонального» бюджету доцільно оцінювати рівень середньої оплати праці, а на основі прожиткового мінімуму – мінімальної, яка закладається у витрати державних і місцевих бюджетів. Отже, систему прибуткового оподаткування фізичних осіб можна використовувати як дієвий інструмент реалізації соціальної функції в рамках вітчизняної податкової політики.

При цьому слід враховувати бажаність зростання частки бюджетних податкових надходжень від оподаткування доходів фізичних осіб. Цьєї мети можна досягти, диференціюючи процентні ставки соціальних

відрахувань осіб залежно від категорії платника податків і значно розширивши податкову базу, тобто включати в неї (як це прийнято в більшості розвинених країн світу) обкладання страхових виплат зі страхових та пенсійних недержавних фондів, дотацій та додаткових до доходів виплат на транспорт, харчування, спецодяг, медичне обслуговування тощо.

Соціально орієнтована система оподаткування доходів фізичних осіб дасть можливість скоротити необхідні відрахування в державні соціальні позабюджетні фонди і, відповідно, знизити обсяг наданих державою платних соціальних послуг. У сім'ї як платника податку з'явиться більше можливості вільно розпоряджатися наявними доходами.

Висновки. Здійснення заходів соціалізації вітчизняної системи оподаткування через введення системи «сімейного» оподаткування доходів фізичних осіб на основі диференціації платників податків за сімейним станом та їх фактичною платоспроможністю за допомогою введення системи сімейних коефіцієнтів та встановлення прогресивних ставок за податком з доходів фізичних осіб дозволяє найбільш повно реалізувати принцип справедливості оподаткування та вдосконалити механізм розподілу доходів населення. При цьому суб'єкти-платники податку повинні бути наділені повноваженнями щодо коригування системи коефіцієнтів в залежності від соціально-економічних потреб своїх територій.

Література:

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата звернення: 01.10.2019).
2. Податковий кодекс України: Кодекс від 02.12.2010 № 2755-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/2755-17> (дата звернення: 01.10.2019).

3. Internal Revenue Service of USA: офіційний сайт. URL: <https://www.irs.gov> (дата звернення: 01.10.2019).
4. Taxes in the United States of America: офіційний сайт. URL: <https://www.usa.gov/taxes> (дата звернення: 01.10.2019).
5. Bureau général des impôts de France: офіційний сайт. URL: <https://www.impots.gouv.fr> (дата звернення: 01.10.2019).
6. European Tax Handbook. Amsterdam: IBFD Tax Knowledge Centre, 2019. 1250 p.
7. Податкові системи зарубіжних країн : навч. посіб. В. Л. Андрущенко та ін. Київ, 2012. 222 с.
8. Андрущенко В. Л., Тучак Т. В. Морально-етичні імперативи податків та оподаткування (західна традиція) : монографія. Київ : Алєтра, 2013. 384 с.
9. Андрущенко В. Л., Тучак Т. В. Податкова держава : монографія. Київ : Алєтра, 2016. 304 с.
10. Weston S. F. Principles of Justice in Taxation. English: HardPress Publishing, 2013. 316 p.

References:

1. Verkhovna Rada of Ukraine (1996). Constitution of Ukraine (Act № 254/96-BP, June 28). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> [in Ukr.].
2. Verkhovna Rada of Ukraine (2010). Tax Code of Ukraine (Act № 2755-VI, December 2). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/2755-17> [in Ukr.].
3. Internal Revenue Service of USA (2019). Official web-site. Retrieved from <https://www.irs.gov> [in English].
4. Taxes in the United States of America (2019). Official web-site. Retrieved from <https://www.usa.gov/taxes> [in English].
5. Bureau général des impôts de France (2019). Official web-site. Retrieved from <https://www.impots.gouv.fr> [in French].
6. European Tax Handbook (2019). Amsterdam: IBFD Tax Knowledge Centre [in English].
7. Andrushhenko, V. L., Varnalij, Z. S., Prokopenko, I. A. & Tuchak, T. V. (2012). *Podatkovi systemy zarubizhnykh krajin*. Kyiv: Alerta [in Ukrainian].
8. Andrushhenko, V. L. & Tuchak, T. V. (2013). *Moraljno-etychni imperatyvy podatkiv ta opodatkuvannja (zakhidna tradycja)*. Kyiv: Alerta [in Ukrainian].
9. Andrushhenko, V. L. & Tuchak, T. V. (2016). *Podatkova derzhava*. Kyiv: Alerta [in Ukrainian].
10. Weston, S. F. (2013). Principles of Justice in Taxation. English: HardPress Publishing [in English].

Ця робота ліцензована Creative Commons Attribution 4.0 International License